

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5514/2023
04.05.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душко Ковачевић, адвокат у ..., против туженог „Mozzart“ д.о.о. Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима садржаном у пресуди Апелационог суда у Београду Гж 6753/21 од 05.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 04. маја 2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаном у пресуди Апелационог суда у Београду Гж 6753/21 од 05.10.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против решења о трошковима поступка садржаном у пресуди Апелационог суда у Београду Гж 6753/21 од 05.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6753/21 од 05.10.2022. године потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П 67134/20 од 07.06.2021. године у ставу првом и четвртом изреке и у том делу је жалба туженог одбијена као неоснована, као и у ставу трећем изреке и у том делу је жалба тужиоца одбијена као неоснована; преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете поред досуђених износа плати још износ од 100.000,00 динара на име претрпљених физичких болова и износ од још 60.000,00 динара на име претрпљеног страха, док је тужбени захтев одбијен преко досуђених износа и преиначена је првостепена пресуда у ставу петом изреке тако што је тужени обавезан да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због трошкова лечења плати поред досуђених 10.375,00 динара још 10.375,00 динара и у ставу шестом изреке тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова поступка плати износ од 241.200,00 динара.

Против одлуке о трошковима садржане у наведеној другостепеној одлуци тужилац је изјавио благовремену посебну ревизију, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Ценећи разлоге тужиоца за одлучивање о ревизији као изузетној, Врховни касациони суд је нашао да за овако одлучивање нису испуњени услови из цитиране законске одредбе, будући да је таква могућност дозвољена само против другостепене пресуде, према изричитом значењу цитиране одредбе, што значи против одлуке о главној ствари, и против решења побројаних у члану 420. Закона о парничном поступку против којих је ревизија дозвољена. Дакле, могућност посебне ревизије није законом предвиђена против решења о трошковима поступка.

Стога је, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено као у ставу првом изреке.

У смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, ревизија против решења о трошковима поступка није дозвољена.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, то се на основу члана 28. став 1. Закона о парничном поступку, узима у обзир само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка ако не чине главни захтев. Право на подношење ревизије у смислу наведене одредбе закона оцењује се са становишта вредности главног потраживања, а не споредних потраживања међу која спадају и трошкови поступка.

Имајући у виду да је у овом случају ревизија изјављена против одлуке о трошковима поступка, која не представља главни захтев, ревизија је недозвољена.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је у ставу другом изреке, применом члана 413. Закона о парничном поступку, одбацио ревизију тужиоца.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић